

Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE
DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 171g/2017

privind excepția de neconstituționalitate a art. 385 alin. (4)
din Codul de procedură penală al Republicii Moldova
(*reducerea pedepsei inculpatului drept compensare*)

CHIȘINĂU

5 ianuarie 2018

Curtea Constituțională, statuând în componența:

DI Tudor PANȚÎRU, *președinte*,
DI Igor DOLEA,
DI Victor POPA,
DI Veaceslav ZAPOROJAN, *judcători*,
cu participarea dlui Gheorghe Reniță, *grefier*,

Având în vedere sesizarea depusă la 19 decembrie 2017,
Înregistrată la aceeași dată,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 5 ianuarie 2018 în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

ÎN FAPT

1. La originea cauzei se află excepția de neconstituționalitate a art. 385 alin. (4) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003, ridicată de către avocatul Vadim Banaru, în dosarul nr.1a-646/17, pendinte la Curtea de Apel Chișinău.

2. Excepția de neconstituționalitate a fost depusă la Curtea Constituțională la 19 decembrie 2017 de către completul de judecată din cadrul Curții de Apel Chișinău (Ion Pleșca, Alexandru Spoială, Ion Bulhac), în temeiul articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, astfel cum a fost interpretat prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016, precum și al Regulamentului privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională.

A. Circumstanțele litigiului principal

3. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, din 29 februarie 2016, Cristina Novruzova și Veaceslav Lisnic au fost condamnați pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. b/1 [*Traficul de copii*] din Codul penal, iar pentru învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 220 alin. (2) lit. a) și c) [*Proxenetismul*] din Codul penal au fost achitați.

4. Sentința primei instanțe a fost contestată în ordine de apel de către Vadim Banaru, avocatul inculpaților. În cererea de apel, avocatul a invocat că la etapa judecării cauzei în fond au fost încălcate prevederile art. 35 din Codul de procedură penală, care reglementează procedura soluționării cererii de recuzare, și a solicitat trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond într-un alt complet de judecată.

5. Prin decizia din 30 mai 2016, Curtea de Apel Chișinău a admis parțial apelul avocatului și a redus pedeapsa inculpaților în temeiul art. 385 alin. (4)

din Codul de procedură penală, drept compensare pentru încălcările constatate.

6. Avocatul și procurorul au contestat decizia Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2016 cu recurs. În cererea de recurs, avocatul a menționat că instanța de apel a aplicat eronat prevederile art. 385 alin. (4) din Codul de procedură penală, reducând pedeapsa inculpaților, deoarece, potrivit art. 415 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, instanța trebuia să dispună rejudecarea cauzei în cazul în care a constatat încălcarea articolelor 33-35 de către prima instanță.

7. Prin decizia din 21 martie 2017, Curtea Supremă de Justiție a respins recursul declarat de către avocat ca fiind inadmisibil, a admis recursul procurorului, a casat parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2016 și a dispus rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată, în partea ce ține de învinuirea înaintată inculpaților în temeiul art. 220 alin. (2) lit. a) și c) din Codul penal.

8. În cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, avocatul Vadim Banaru a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 385 alin. (4) din Codul de procedură penală.

9. Prin încheierea din 6 decembrie 2017, Curtea de Apel Chișinău a dispus ridicarea excepției de neconstituționalitate și transmiterea sesizării în adresa Curții Constituționale pentru soluționare.

B. Legislația pertinentă

10. Prevederile relevante ale Constituției (republicată în M.O., 2016, nr.78, art. 140) sunt următoarele:

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

11. Prevederile relevante ale Codului de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003 (republicat în M.O., 2013, nr. 248-251, art. 699) sunt următoarele:

Articolul 385

Chestiunile pe care trebuie să le soluționeze instanța de judecată la adoptarea sentinței

„[...]”

(4) **Dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări.**

[...]"

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului excepției de neconstituționalitate

12. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul susține că prevederile contestate, potrivit cărora instanța de judecată are dreptul să examineze posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru constatarea unor încălcări care au afectat grav drepturile acestuia, contravin cerințelor de calitate a legii. Or, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă redusă, fără ca limitele acesteia să fie cunoscute de participanții la proces.

13. Potrivit autorului excepției, dispozițiile contestate pot fi interpretate extensiv de către instanțele de judecată, astfel încât la noțiunea „încălcări ale drepturilor” pot fi atribuite și acțiuni ale autorităților care sunt pasibile de răspundere disciplinară, administrativă sau penală.

B. Aprecierea Curții

14. Examinând admisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

15. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în speță a Codului de procedură penală nr. 122-XV din 14 martie 2003, ține de competența Curții Constituționale.

16. Curtea constată că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate, fiind ridicată de avocatul Vadim Banaru, în dosarul nr. 1a-646/17, pendinte la Curtea de Apel Chișinău, este formulată de subiectul abilitat cu acest drept, în temeiul articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, astfel cum a fost interpretat prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016.

17. Curtea reiterează că prerogativa de a soluționa excepțiile de neconstituționalitate, cu care a fost investită prin articolul 135 alin.(1) lit. g) din Constituție, **presupune stabilirea corelației dintre normele legislative și textul Constituției, ținând cont de principiul supremației acesteia** și de pertinența prevederilor contestate pentru soluționarea litigiului principal în instanțele de judecată.

18. Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385 alin. (4) din Codul de procedură penală, potrivit cărora, la adoptarea sentinței, instanța de judecată examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare dacă, în cursul judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului.

19. Curtea observă că autorul excepției, invocând încălcarea articolelor 1 alin. (3), 4, 7, 23 alin. (2), 115 alin. (1) și (4), 116 alin. (1) din Constituție, a

susținut, în esență, că normele contestate nu corespund exigențelor de calitate a legii.

20. În speță, Curtea constată că obiectul litigiului principal, aflat pe rolul instanței de judecată, îl constituie examinarea cauzei penale în procedură de apel, ca urmare a admiterii de către Curtea Supremă de Justiție a recursului declarat de procuror și a dispunerii rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. De asemenea, Curtea constată că instanța de recurs a respins ca fiind inadmisibil recursul declarat de autorul sesizării, care viza *inter alia* aplicarea eronată a prevederilor art.385 alin. (4) din Codul de procedură penală.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 385 alin. (4) din Codul de procedură penală, dar este nemulțumit de modul de aplicare a acestor prevederi ale legii de către instanța de judecată. Or, asemenea aspecte nu intră în sfera controlului de constituționalitate exercitat de Curte, însă sunt de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

22. Ținând cont de cele menționate mai sus, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate nu poate fi admisă pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în temeiul articolului 26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, articolelor 61 alin. (3) și 64 din Codul jurisdicției constituționale și al pct. 28 lit. d) din Regulamentul privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a articolului 385 alineatul (4) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003, ridicată de către avocatul Vadim Banaru, în dosarul nr. 1a-646/17, pendinte la Curtea de Apel Chișinău.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Tudor PANȚÎRU

*Chișinău, 5 ianuarie 2018
DCC nr. 6
Dosarul nr. 171g/2017*